

РЕШЕНИЕ

№ 350

гр. Плевен, 03.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, III ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕКАТЕРИНА Т. ГЕОРГИЕВА-ПАНОВА

Членове: МЕТОДИ Н. ЗДРАВКОВ
ЖАНЕТА Д. ГЕОРГИЕВА

при участието на секретаря ВЕРГИНИЯ Н. ПЕТКОВА
като разгледа докладваното от ЕКАТЕРИНА Т. ГЕОРГИЕВА-ПАНОВА
Въззивно гражданско дело № 20234400500345 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. От ГПК .

С решение № 107 от 25.01.2023г по гр. дело № 2250/22г по описа на РС – Плевен състав на същия съд е ОТХВЪРЛИЛ предявения иск от БАНКА ДСК АД -ГР. СОФИЯ, ЕИК 121830616, против В. Б. Х., ЕГН *****, гр. ***** и Я. В. М., ЕГН *****, гр. *****, с цена на иска-1857.72 лева, от които: главница 1479.34 лв. Договорна/възнаградителна/ лихва за периода 17.10.2019 г.- 16.06.2021 г. г.- 645.13 лв. Обезщетение за забава/лихвена надбавка за забава/ за периода 17.11.2019 г.-16.06.2021 г.-109 лв., Обезщетение за забава след настъпване на изискуемост за периода 17.06.2021 г.- 27.01.2022 г.- 197.84 лв, с правно основани чл. 415 от ГПК като неоснователен.

Срещу така постановеното решение в частта относно отхвърлянето на предявения иск срещу В. Б. Х. жалба е подадена от Банка ДСК , в която се възразява ,че решението на РС - Плевен е незаконосъобразно. Възразява се, че по делото са с ъбрани доказателства, които установяват какви са били

отношенията между страните – три кредита за текущо потребление, които са усвоени, по – късно е сключен договор за обединяване на кредити за общо погасяване като е съобразен остатъкът за погасяване от трите предходни кредита, банката се е отказала от вземания за наказателни лихви и такси по изискуемостта на кредитите. Въззивникът твърди, че сключеният договор съдържа в себе си елементи на новация без да е такъв, както и съдържа елементи на спогодба между страните. Безспорно е установен между страните по договора и по делото вида и размера на съществуващото задължение по предходни договори и начина на погасяване с оглед сключения договор за обединяване. Въззивникът възразява срещу извода на съда, че съществуват и други начини за уреждане на отношенията между страните като твърди, че е целесъобразно страните сами да изберат по какъв начин да уредят отношенията си. Претендира се отмяна на атакуваното решение и постановяване на друго такова, с което да се уважи предявения иск.

Въззиваемата страна ,редовно призована чрез особен процесуален представител , не взема становище по въззивната жалба.

Въззивният съд, като обсъди оплакванията в жалбата, взе предвид направените доводи, прецени събраните доказателства и се съобрази със законовите изисквания, намира за установено следното:

ЖАЛБАТА Е ДОПУСТИМА и ОСНОВАТЕЛНА

СПОРНИТЕ въпроси по делото касаят наличието на договорни отношения между страните, вид и размер на задължението на В. Х.

РС е приел за безспорно между страните, че Банката е предоставила на кредитополучателя три стокови кредита по договори за кредит. На 17.06.2019г. в гр. Плевен между БАНКА ДСК ЕАД със седалище и адрес на управление гр. София, ул. Московска № 19, ЕИК 121830616, чрез Финансов център Плевен, представлявана от А. В. Т. - Мениджър на Финансов център и В. В. К. - Инспектор ПК, наричана за краткост „Кредитор” и В. Б. Х., ЕГН *****, л. к. № *****, изд. на ***** г. от МВР Плевен, живущ в гр. Плевен , пощенски код 5800, *****, тел. *****, наричан за краткост “Кредитополучател” е сключен ДОГОВОР ЗА ОБЕДИНЯВАНЕ НА КРЕДИТИ ЗА ОБЩО ПОГАСЯВАНЕ. РС е приел, че не е ясно какъв вид съгласно закона е този кредит, реално налице и на практика не са предоставени парични средства, за да има кредитополучател,

съответно и солидарен длъжник. Не е ясно, според съда, дали това представлява новация или някакъв вид друго подновяване, или така, както го е представил ищецът, обединение на кредити. Ако беше наложително това обединение на кредити, според РС, банката би могла да удължи, да промени погасителните планове, съответно, да даде по-облекчен режим за погасяване на така отпуснатите кредити. Съдът е приел, че това обединение на кредити не е станало по волята на кредитополучателя, съответно като поръчителство по договора за кредит. При обединението на кредитите не е ясно с какъв способ са реструктурирани и това дали едно парично задължение включително и разсрочването му, изменението на сроковете на плащане не са индигия по смисъла на чл.107 от ЗЗД. По гореизложените съображения, съдът е приел, че искът следва да бъде отхвърлен изцяло. При този изход на процеса, направените разноси по делото се възлагат върху ищеца.

РЕШЕНИЕТО на РС е незаконосъобразно

Първоинстанционният съд е изложил кратки и схематични мотиви , които не се споделят от настоящата инстанция. Изводите на Пл РС не се основават на събраните по делото доказателства като заключението на първоинстанционния съд, че сключения договор за обединяване на кредити не се е случил по волята на страните е произволно и не съответства на твърдения и доказателства по делото.

Видно от представеното по делото писмено доказателство на л. 4 от първоинстанционното дело на 17.06.2019 г между страните по делото е сключен договор за обединяване на кредити за общо погасяване, в който договор изрично е разписано какъв е вида и размера на съществуващите задължения на В. Б. Х. като кредитополучател,платените суми, начина на обединяване на оставащите задължения и начина на погасяване на тези задължения. Съществува свобода на договаряне между страните и същите могат да преценят по какъв начин да уредят отношенията помежду си.

Видно от приетата по делото съдебно – икономическа експертиза, която въззивната инстанция възприема като обективна и неоспорена от страните, кредитополучателката дължи главница в размер на 1479,34 лв,

договорна лихва от 71,54 лв лихвена надбавка за забава в размер на 109 лв за периода 17.11.2019 до 16.06.2021 г и заемни такси в размер на 197,84 лв за период от 17.06.2021 до 27.01.2022г.

Предвид гореизложеното следва да се заключи, че В. Х. е имала задължения към другата страна които задължения са обслужвани до дата 25.08.2019 г. Крайният срок за погасяване на задължението по договора за обединяване на кредити е 17.06.2021 г, който е бил настъпил към момента на подаване на заявлението за издаване на заповед. Пред първоинстанционния съд е допуснато изменение на иска за възнаградителната договорна лихва до размер от 71,54 лв. В този смисъл решението в отхвърлителната част за възнаградителната лихва над тази сума се явява недопустимо и следва да се обезсили.

В останалата му част следва да се отмени атакуваното решение и да се постанови друго такова, с което да се признае съществуването на задължението на В. Х. по заповед за изпълнение № 244 от 27.01.2022г по ч.гр. дело № 464/22г на Пл РС , включително и сумите за държгавна такса и разноски за юрк. възнаграждение.

С оглед изхода на делото следва да се присъдят разноски на въззивника за двете инстанции в размер на 1032,50 лв съобразно представените списъци за разноските пред двете инстанции като от представения списък на разноските пред Пл РС следва да се премахне възнаграждението за особен представител на другия ответник пред първата инстанция. Представен е списък на разноски за всяка една от инстанциите, липсва възражение от другата страна.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА РЕШЕНИЕ № 107 от 25.01.2023г по гр. дело № 2250/22г по описа на Плевенски РС В ЧАСТТА, В КОЯТО Е ОТХВЪРЛЕН предявения иск от БАНКА ДСК АД -ГР. СОФИЯ, ЕИК 121830616, против В. Б . Х., ЕГН *****, гр. ***** за дължимост на

Договорна/възнаградителна/ лихва за периода 17.10.2019 г.- 16.06.2021 г. г. в размер на 645.13 лв ЗА РАЗЛИКАТА НАД 71,54 лв КАТО НЕДОПУСТИМО И ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО В ТАЗИ МУ ЧАСТ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 107 от 25.01.2023г по гр. дело № 2250/22г по описа на Плевенски РС в останалата обжалвана част ИЗЦЯЛО КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО И ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

ПРИЗНАВА на осн. Чл. 422 вр. с чл. 415 от ГПК съществуването на вземане в полза на БАНКА „ДСК“ – София, ЕИК 121830616 СРЕЩУ В. Б. Х. ЕГН *****, гр. *****, която дължи на БАНКА „ДСК“ главница в размер на 1479,34 лв, договорна лихва от 71,54 лв лихвена надбавка за забава в размер на 109 лв за периода 17.11.2019 до 16.06.2021 г , заемни такси в размер на 197,84 лв за период от 17.06.2021 до 27.01.2022г,заедно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението27.01.2022г до окончателното изплащане, както и разноси за заповедното производство в размер на 37,15 лв ДТ и 150 лв юрк. възнаграждение, за които суми е издадена заповед за изпълнение № 244 от 27.01.2022 г по ч.гр. дело № 464/22г на Пл РС

ОСЪЖДА В. Б. Х. ЕГН *****, гр. ***** ДА ЗАПЛАТИ НА БАНКА „ДСК“ – София, ЕИК 121830616 деловодни разноси за двете инстанции в размер на 1032,50 лв

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____